

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی
معاونت همکاری های علمی و فرهنگی

بولتن تحلیلی:

"جنايات رژيم صهيونستي عليه
زنان و کودکان غزه"

اداره ارتباطات فرهنگی بین المللی زنان

آدرس:

خیابان حضرت ولیعصر (عج) - فرسیده به سه راه
فاطمی - نبش کوچه مصیری پ ۱۹۲۴ - ساختمان
معاونت همکاری های علمی و فرهنگی

تلفن: ۸۸۸۹۰۱۱۷

ایمیل: Omorebanovan@yahoo.com

مهرماه ۱۴۰۲

فهرست مطالب

۳	..... مقدمه
۴	..... بیانات مقام معظم رهبری
۵	..... بررسی جنایات اخیر رژیم غاصب صهیونیستی علیه ملت مظلوم فلسطین در غزه
۱۰	..... نقض اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی
۱۲	..... لیست سیاه جنایات صهیونیست‌ها علیه ملت فلسطین
۱۳	..... جنایت دیرپاسین از کشتار زنان و مردان تا دریدن شکم زنان باردار
۱۴	..... جنایت صبرا و شتیلا
۱۵	..... جنگ ۲۰۰۸ غزه برگه سیاهی از دفتر جنایات صهیونیست‌ها
۱۵	..... جنگ ۲۰۱۴ غزه
۱۸	..... وضعیت بازجویی در اردوگاه‌های رژیم صهیونیستی
۱۹	..... تأثیرات اجتماعی و روانی زندان و شکنجه
۱۹	..... شکنجه زندانیان فلسطینی از روش شبح تا ضربه زدن به اعضای بدن
۲۰	..... نگاهی به جنایات، تجاوزها و تعرض‌های رخ داده در آرشیو دادگاه نظامی اسرائیل
۲۸	..... پایان سخن

بسمه تعالی

جنايات رژيم صهيونيستي عليه زنان و کودکان غزه

مقدمه

بیش از هفت دهه از تولد رژیم صهیونیستی می‌گذرد و مردم فلسطین در طول این مدت شاهد جنایاتی با چشمان خود بودند که هیچ رسانه و دوربینی به طور کامل قادر به ضبط و ثبت این صحنه‌های دلخراش نبوده است.

با آغاز عملیات طوفان الاقصی به عنوان مهمترین عملیات پیروزمندانه فلسطینی‌ها علیه متجاوزان صهیونیستی آنچه که به عنوان مهمترین هدف از این عملیات غرور آفرین مطرح شد، لبریز شدن کاسه صبر فلسطینی‌ها در قبال چند دهه ترور، کشتار، تخریب، محاصره، شکنجه و هتک حرمت مسجدا لاقصی بود. در حالی که برخی از رسانه‌های غربی و آمریکایی به دنبال نشان دادن چهره مظلوم صهیونیست‌ها و شهرک نشینان هستند نگاهی بر گوشه‌ای از جنایات صهیونیست‌ها علیه ملت فلسطین و نقض حقوق زنان و کودکان فلسطینی در مقابل سکوت خیانت‌بار کنوانسیون‌های بین‌المللی حقیقت‌رو یارویی دو جبهه حق و باطل را عیان می‌نماید.

بیانات مقام معظم رهبری

ماجرای فلسطین، همچنان مهمترین و زنده‌ترین مساله مشترک امت اسلامی است. سیاست‌های نظام سرمایه‌داری ظالم و سفاک، دست یک ملت را از خانه خود، از میهن و خاک آباء و اجدادی خود کوتاه کرده و در آن، رژیم تروریست و مردمی بیگانه را نشانده است.

سست‌تر و بی‌پایه‌تر از منطق پویشی تأسیس رژیم صهیونیستی چیست؟ اروپایی‌ها بنا بر ادعای خود، به یهودیان در سالهای جنگ جهانی دوم ظلم کرده‌اند، پس باید با آواره کردن ملتی در غرب آسیا و کشتارهای فجیع در آن کشور انتقام یهودیان را گرفت!

این منطقی است که دولتهای غربی با حمایت بی‌دریغ و دیوانه‌وار خود از رژیم صهیونیستی به آن تکیه کرده و بدین‌گونه، همه‌ی ادعاهای دروغین خود در باب حقوق بشر و دموکراسی را تخطئه کرده‌اند. و این ماجرای خنده‌آور و گریه‌آور بیش از هفتاد سال است که ادامه دارد و هر از چندی برگ دیگری بر آن افزوده می‌شود.

سست‌تر و بی‌پایه‌تر از منطق پویشی تأسیس رژیم صهیونیستی چیست؟ اروپاییها بنا بر ادعای خود، به یهودیان در سالهای جنگ جهانی دوم ظلم کرده‌اند، پس باید با آواره کردن ملتی در غرب آسیا و کشتارهای فجیع در آن کشور انتقام یهودیان را گرفت!...

این منطقی است که دولتهای غربی با حمایت بی‌دریغ و دیوانه‌وار خود از رژیم صهیونیستی به آن تکیه کرده و بدین‌گونه، همه‌ی ادعاهای دروغین خود در باب حقوق بشر و دموکراسی را تخطئه کرده‌اند. و این ماجرای خنده‌آور و گریه‌آور بیش از هفتاد سال است که ادامه دارد و هر از چندی برگ دیگری بر آن افزوده می‌شود.

صهیونیستها فلسطین غصب‌شده را از روز اول به یک پایگاه تروریسم تبدیل کرده‌اند. اسرائیل نه یک کشور، که یک پادگان تروریستی علیه ملت فلسطین و دیگر ملت‌های مسلمان است. مبارزه با این رژیم سفاک، مبارزه با ظلم و مبارزه با تروریسم است؛ و این وظیفه‌ای همگانی است.

(۱۴۰۰/۱۸/۲)

بررسی جنایات اخیر رژیم غاصب صهیونیستی علیه ملت مظلوم فلسطین در غزه

نوارغزه باریکه‌ای است در طول سواحل مدیترانه میان رژیم صهیونیستی و مصر که ۴۰ کیلومتر طول و ۱۰ کیلومتر عرض دارد. مرز زمینی غزه ۶۲ کیلومتر است که ۱۱ کیلومتر آن با مصر و ۵۱ کیلومتر آن با سرزمین‌های تحت اشغال رژیم صهیونیستی است. در جنگ ۱۹۶۷ کرانه باختری و نوارغزه، به اشغال این رژیم درآمد. تا ۲۵ اگوست ۲۰۰۵ که رژیم اسرائیل نیروهای زمینی و شهرک‌های خود را پس از ۳۸ سال از نوارغزه بیرون آوردند. با این حال، هنوز رژیم غاصب کنترل فضای دریایی و هوایی غزه را در اختیار دارد.

این رژیم اشغالگر با محاصره دریایی کرانه‌های غزه به خود اجازه داده است تا هرگونه ورود و خروج از ساحل نوارغزه به سمت دریای آزاد را کنترل و هر کشتی که این مقررات را نقض کند، توقیف نماید. در مرزهای زمینی، راه ورود کالا به غزه گذرگاه رفح در جنوب غزه در مرز غزه و مصر؛ و ۵ گذرگاه در مرز غزه با فلسطین اشغالی است. که رژیم صهیونیستی ورود و خروج کالا را در تمامی این گذرگاه‌ها تحت کنترل دارد. از این گذشته، گذرگاه رفح نیز که هم‌اکنون تنها مسیر ارتباط نوارغزه با جهان خارج است، از سال ۲۰۰۷ موضوع محدودیت‌های گسترده قرار گرفته است و علی‌رغم عقب‌نشینی رژیم صهیونیستی از نوارغزه در سال ۲۰۰۵، کنترل این گذرگاه به‌طور مشترک به‌عهده رژیم صهیونیستی، هیات ناظر اروپایی و فلسطینی‌ها می‌باشد. در واقع، غزه همچنان برای نیازهای اولیه ساکنینش همچون آب، برق، مخابرات و سایر خدمات شهری وابسته به اسرائیل است.

دیوان بین‌المللی دادگستری در نظریه مشورتی خود در قضیه دیوار حائل اعلام کرد که اعمال انجام‌شده به‌وسیله رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی به‌خصوص در مورد بیت المقدس شرقی که رژیم اسرائیل آن را ضمیمه خاک خود کرده است، نمی‌تواند جایگاه رژیم صهیونیستی را به عنوان یک اشغالگر تغییر دهد. دیوان با اشاره به قطعنامه‌های شورای امنیت به‌خصوص قطعنامه ۴۷۸ سال ۱۹۸۰، هرگونه تلاش رژیم صهیونیستی برای تغییر وضعیت بیت‌المقدس را باطل و بلااثر دانست. شورای امنیت در خصوص بلندی‌های جولان ۱ نیز در سال ۱۹۸۱ طی قطعنامه ۴۹۷ چنین نظری را داد. شورای امنیت طی قطعنامه شماره ۷۹۹ مورخ ۱۸ سپتامبر ۱۹۹۲، به تخطی اسرائیل از تعهدات خود طبق کنوانسیون چهارم ژنو اشاره کرد. همچنین با بکارگیری عبارت اسرائیل به‌عنوان دولت اشغالگر، تاکید نمود که فلسطینیان به‌عنوان اشخاص تحت حمایت،

و نوارغزه و کرانه باختری در زمره سرزمین‌های اشغالی موردنظر کنوانسیون ژنو بوده و کنوانسیون چهارم ژنو ۱۹۴۹ بر کلیه سرزمین‌های اشغالی پس از ۱۹۶۷ قابل‌اعمال می‌باشد. مجمع عمومی نیز با صدور قطعنامه ۴۲/۶۹ مورخ ۲ دسامبر ۱۹۸۷ اعلام می‌نماید که کنوانسیون چهارم ژنو بر کلیه سرزمین‌های عربی اشغال شده پس از ژوئن ۱۹۶۷ قابل‌اعمال است و اسرائیل را به دلیل نقض کنوانسیون مسئول می‌داند. رژیم غاصب صهیونیستی علاوه بر حملات متعددی که علیه مردم غزه انجام داده است تحریم‌هایی همچون محدودیت عبور کالا به نوارغزه و کاهش تامین سوخت و برق بر حماس برقرار کرده است. به طوری که میزان سوخت وارد شده به نوارغزه تنها برای اهداف ضروری و بشردوستانه‌ای که نیاز به سوخت دارند، کفایت کند. البته این میزان در جنگ اخیر به حداقل رسیده و در حال حاضر بسیاری از بیمارستان‌ها با قطع برق مواجه هستند. خاموشی‌های طولانی مدت در همه جنبه‌های زندگی تأثیر فراوانی داشته، خدمات اولیه را تضعیف می‌کنند و موجب نگرانی جدی در خصوص سلامت عمومی شده است. در واقع، این محاصره که بیش از ۱۳ سال به طول انجامیده یک مجازات دسته‌جمعی است که براساس حقوق بین‌المللی ممنوع است. این در حالی است که علی‌رغم درخواست‌های مکرر جامعه بین‌المللی برای پایان دادن به محاصره غزه، وضعیت روز به روز بدتر می‌شود. جابجایی مردم غزه از سال ۲۰۱۶ دشوارتر شده، چراکه تعداد مجوزهایی که لغو یا رد می‌شود روبه افزایش است.

در تائید اشغال غزه توسط رژیم غاصب صهیونیستی، پروفیسور جان دوگارد، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در زمینه حقوق بشر در سرزمین‌های اشغالی، به دلایل زیر معتقد است که اسرائیل دارای کنترل موثر بر نوارغزه است و به عنوان دولت اشغالگر محسوب می‌شود. از جمله تعهدات شاخص دولت اشغالگر، تامین مایحتاج غذایی، پزشکی و بهداشتی جمعیت غیرنظامی است که در مواد ۲۳ و ۵۵ کنوانسیون چهارم ژنو و مواد ۶۹ و ۷۰ پروتکل اول الحاقی مورد توجه قرار گرفته است. در ادامه به بعضی از مقررات حقوق بشردوستانه‌ای که رژیم غاصب صهیونیستی بصورت فاحش و سیستماتیک آن را نقض می‌کند اشاره خواهیم کرد.

✓ اصل ضرورت تفکیک نظامیان و اهداف نظامی از غیرنظامیان و اهداف غیر نظامی از اصول مسلم حقوق جنگ (حقوق بشردوستانه) می‌باشد که در تمامی جنگ‌ها علیه مردم مظلوم غزه نقض شده است.

ماده ۵۱ پروتکل اول: سکنه غیرنظامی فی نفسه و نیز افراد غیر نظامی نباید آماج حمله قرار گیرند. اعمال تهدیدهای خشونت آمیز که منظور اصلی از آن ایجاد وحشت در بین سکنه غیر نظامی ممنوع است.
بند ۲ ماده ۱۳ پروتکل ۲: جمعیت غیر نظامی و افراد غیر نظامی نباید هدف حمله قرار گیرند.
ماده ۵۷ پروتکل اول: در هدایت عملیات نظامی، می‌بایست همواره، مراقبت بعمل آید که از سکنه غیر نظامی و اموال غیر نظامی چشم‌پوشی شود.

ماده ۵۹ پروتکل اول: حمله هر یک از طرفهای مخاصمه به مکانهای بی دفاع با هر وسیله ای ممنوع است.
بر اساس ماده ۷ و ۸ اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی عمال فوق جنایات جنگی محسوب می شود.

✓ تعهدات ناظر بر ساکنین سرزمین های اشغالی:

ماده ۲۳ کنوانسیونهای چهارم ژنو: «هر دولت متعاقد ملزم است به محموله های داروئی و لوازم بهداری که منحصرأ برای سکنه غیر نظامی دولت متعاقد دیگر حتی دشمن فرستاده می شود، آزادی عبور دهد. دول متعاقد به هرگونه محموله خوار و بار ضروری، پوشاک و مواد مغذای مخصوص کودکان و زنان باردار یا زائد را آزادی عبور خواهد داد.»

ماده ۵۵ کنوانسیون چهارم ژنو: «دولت اشغال کننده در حدود وسائل خود مکلف است احتیاجات اهالی را از حیث خواروبار و مواد طبی تأمین کند من جمله باید خوار و بار و مایحتاج طبی و هرگونه لوازم دیگر را در موقعی که منابع اراضی اشغال شده کافی نباشد از خارج وارد نماید. دولت اشغال کننده نمی تواند خوار و بار و اشیاء و لوازم طبی موجود در اراضی اشغالی را مصادره کند مگر برای نیروها و دستگاه اداری اشغال کننده.
ماده ۵۴ پروتکل اول: گرسنه نگه داشتن غیر نظامیان به عنوان یک روش جنگی ممنوع است.

ماده ۱۴: دولت اشغال کننده موظف است اطمینان حاصل نماید که نیازهای پزشکی سکنه غیرنظامی در سرزمین اشغال شده همچنان تأمین می شود.

ماده ۴۹: انتقال اجباری دسته جمعی یا انفرادی و نقل مکان اشخاص مورد حمایت را از اراضی اشغال کننده و یا هر خاک دیگری که اشغال شده باشد یا نشده ممنوع کرده است.

✓ ممنوعیت خشونت و رفتار غیرانسانی

ماده ۷۶ پروتکل اول:

۱. زنان باید مورد احترام خاص قرار گیرند و به ویژه در برابر هتک ناموس، فحشای اجباری و اشکال دیگر حملات غیرمحترمانه حمایت خواهند شد.

۲. به وضعیت زنان باردار و مادران دارای فرزندان وابسته به خود که به دلایل مربوط به مخاصمه مسلحانه دستگیر یا بازداشت شده یا تحت نظر قرار گرفته اند با حداکثر اولویت رسیدگی خواهد شد.

ماده ۳ مشترک کنوانسیونهای ۴ گانه ژنو:

«چنانچه نزاع مسلحانه جنبه بین‌المللی نداشته باشد ... هر یک از متخاصمین مکلفند که لااقل مراتب ذیل را رعایت نمایند:

با کسانی که مستقیماً در جنگ شرکت ندارند به انضمام افراد نیروهای مسلحی که اسلحه به زمین گذاشته باشند یا کسانی که به علت بیماری یا زخم یا اسارت یا هر علت دیگری قادر به جنگ نباشند باید در همه

احوال بدون هیچگونه تبعیضی با اصول انسانیت رفتار شود. اعمال ذیل در مورد اشخاص مذکور بالا در هر زمان و مکانی ممنوع است و خواهد بود:

الف) لطمه به حیات یا تمامیت بدنی من جمله قتل به تمام اشکال آن ، زخم زدن ، رفتار بی رحمانه شکنجه و آزار

ب) اخذ گروگان

ج) لطمه به حیثیت اشخاص من جمله تحقیر و تخفیف

✓ رفتار با اسرای جنگی:

ماده ۷۵ پروتکل اول:

۱) اشخاصی که در دست یکی از طرفهای مخاصمه هستند و از رفتار مساعدتری به موجب کنوانسیونها یا این پروتکل برخوردار نیستند در هر شرایط از رفتار انسانی برخوردار شده حداقل از حمایت های پیش بینی شده در این ماده بدون تبعیض بهره مند خواهند شد. هر یک از طرفها باید به شخص ، حیثیت ، اعتقادات و آداب مذهبی چنین اشخاصی احترام بگذارند

۲) اعمال زیر در هر زمان و مکان، اعم از آنکه توسط غیرنظامیان و یا مأمورین نظامی ارتکاب یابد، ممنوع خواهد بود:

الف) خشونت نسبت به حیات ، سلامت ، ..... جسمی و روانی اشخاص به خصوص

- قتل، انواع شکنجه روحی یا جسمانی، مجازات بدنی ، قطع عضو

- اهانت به حیثیت فردی به خصوص رفتار تحقیرآمیز و خفت بار ، فحشاء اجباری و هرگونه حمله تحقیرآمیز

- گروگانگیری ، مجازات دسته جمعی ، تهدید به ارتکاب اعمال فوق

۳) زنانی که آزادی آنان به دلایل مربوط به مخاصمات مسلحانه سلب شده است باید در محلهای جدا از محل استقرار مردان نگهداری شوند. آنها تحت نظارت مستقیم زنان خواهند بود. با وجود این در مواردی که خانواده ای بازداشت شده یا تحت نظر قرار گرفته باید در صورت امکان در محل واحدی نگهداری شده و به عنوان واحد خانوادگی امکان داده شود.

- قرارداد سوم ژنو، راجع به معامله با اسیران جنگی:

ماده ۳ مشترک: رعایت اصول انسانیت و ممنوعیت اعمال خلاف کرامت انسانی

ماده ۱۳: با اسیران جنگی باید در هر زمان با انسانیت رفتار شود.

ماده ۱۴: اسیران جنگی در همه حال ذیحق به حرمت و شرافت می باشد با زنان باید با کلیه احترامات لازمه جنس آنها رفتار شود.

✓ ممنوعیت حملات کورکورانه:

علاوه بر اشخاص اموال غیرنظامی نظیر بیمارستانها مراکز مذهبی مدارس و..... نیز باید از جنگ مصون باشند و هر نوع تصرف تخریب یا انهدام آنها ممنوع است. ماده ۱۴۷ کنوانسیون چهارم ژنو ماده ۵۲ پروتکل اول این ممنوعیت را تصریح می‌کند. لذا تمامی حملات کورکورانه و بدون تفکیک ممنوع است.

✓ ممنوعیت کاربرد سلاحهای نامتعارف

ماده ۳۵ پروتکل اول الحاقی :

۱- حق طرف‌های مخاصمه در انتخاب شیوه‌ها و وسایل جنگی در هیچ مخاصمه مسلحانه‌ای محدود نیست.
۲- به کار بردن سلاح‌ها، پرتاب شونده‌ها و مواد و شیوه‌های جنگی از نوعی که منجر به آوردن صدمات بیش از حد و درد و رنج غیر ضروری می‌شود، ممنوع است.
۳- به کار بردن شیوه‌ها و یا وسایل جنگی که هدف آن‌ها وارد آوردن خسارات شدید، گسترده و دراز مدت بر محیط زیست طبیعی باشد یا احتمال می‌رود چنین اثراتی داشته باشد، ممنوع است.
طبق قاعده سه بمباران موقعیت‌های غیر نظامی‌ها، تخریب کلیسا، مساجد، آبدات تاریخی و دیگر مراکز فرهنگی ممنوع است.
همچنان بر مبنای ماده ۴۸ به خاطر احترام و جلوگیری از تلفات غیر نظامیان، نظامیان و غیر نظامیان را باید از همدیگر باز شناسد و مواضع غیر نظامی از مواضع نظامی تفکیک شود.

دسته‌هایی که مورد حمایت خاص قرار می‌گیرند

۱- زنان:

زنان در تمام جنگ‌ها و مخاصمات مسلحانه و حتی در زمان صلح بیشتر در معرض هتک حرمت، تجاوز، اهانت و تعرض قرار می‌گیرند. در کنوانسیون‌های ژنو به این مساله واضح پرداخته شده است. طبق ماده ۲۷ کنوانسیون چهارم ژنو و ماده ۷۶ پروتکل الحاقی یک، زنان در مقابل هر گونه لطمه به شرافت به ویژه در برابر تجاوز، اجبار به فحشا و هر گونه هتک حرمت دیگر مورد حمایت قرار دارند. و به اساس ماده ۲۷ کنوانسیون چهارم «زنان در جاهای مجزا و تحت مراقبت مستقیم زنان قرار داده خواهند شد». در بند ۲ و ۳ این ماده، بند ۵ ماده ۷۵ و بند ۲۶ ماده ۵ پروتکل اول مقرر می‌دارد که باید نسبت به زنان باردار و مادران کودکان کم سن و سال توجه خاصی مبذول گردد. «طرف‌های مخاصمه تا بالاترین حد ممکن، اهتمام خواهند نمود که از صدور حکم اعدام در مورد زنان باردار یا مادران دارای فرزندان وابسته به آنان، به دلیل جرایم مربوط به مخاصمه مسلحانه، خودداری شود. حکم اعدام در مورد این قبیل زنان اجرا نخواهد شد. اگر چه در پروتکل دوم ماده‌ای به حمایت از زنان اختصاص نیافته است، ولی زنان مشمول بند ۱ ماده ۴ این پروتکل بوده و همانند دیگر افرادی که در منازعات مشارکت ندارند، مستحق رفتار انسانی بوده و شخصیت آن‌ها باید مورد احترام قرار گیرد. دیگر این که بند ۲ ماده ۴ هم از زنان نامی نبرده است، ولی اعمالی را که نسبت به انسان‌ها ممنوع اعلام کرده است، ناظر بر زنان نیز هست. مطابق این بند هتک حرمت نسبت به انسان، رفتارهای تحقیر آمیز، تجاوز

به عنف، فحش‌های اجباری و هر نوع اهانت و تعرض بی‌سرانه در هر زمان و مکان ممنوع بوده و ممنوع خواهد ماند.

۲- کودکان:

«کودکان نیز تصویر نمایانی از قربانیان بی‌گناه ارائه می‌دهند که مقررات بشر دوستانه حمایت از آن‌ها را مورد توجه قرار داده است.» بر اساس ماده ۲۴ کنوانسیون چهارم ژنو طرفین مخاصم باید تدابیر لازم را اتخاذ کنند تا کودکان کمتر از ۱۵ سال که بر اثر جنگ یتیم می‌شوند و یا از خانواده‌ی خود جدا می‌افتند، به حال خود واگذاشته نشوند و در هر شرایطی تسهیلات لازم جهت نگهداری و انجام فرایض مذهبی و تربیتی آنان فراهم شود. به موجب ماده ۷۷ پروتکل نخست کودکان باید مورد احترام خاصی قرار گیرند و در برابر هر گونه هتک حرمت حمایت شوند. مطابق این ماده «مخاصمات هر گونه اقدام ممکن به ویژه پرهیز از استخدام در نیروهای مسلح را به عمل خواهند آورد تا کودکان زیر پانزده سال مستقیم در منازعه‌ها شرکت نکنند.» همچنان بند ۲ ماده ۵۰ پروتکل اول الزام می‌دارد «همه گونه اقدامات لازم برای ثبت هویت اطفال و ثبت آن‌ها به عمل خواهد آمد.»

به همین گونه حمایت‌های مقرر در ماده ۳ مشترک کنوانسیون‌های ژنو در خصوص غیر رزمندگان، یعنی کسانی که در مخاصمه شرکت ندارند، کودکانی را هم که در مخاصمات شرکت ندارند در بر می‌گیرد.

نقض اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی و مسئولیت کیفری عاملین و امرین جنگ علیه فلسطینیان:

ماده ۶ اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی - نسل کشی منظور از نسل کشی در این اساسنامه، هریک از اعمال مشروحه ذیل است که به قصد نابود کردن تمام یا قسمتی از یک گروه ملی، قومی، نژادی یا مذهبی از حیث همین عناوین ارتکاب می‌یابد. قتل اعضای یک گروه ایراد صدمه شدید نسبت به سلامت جسمی یا روحی اعضای یک گروه قراردادن عمدی یک گروه در معرض وضعیات زندگی نامناسبی که منتهی به زوال قوای جسمی کلی یا جزئی آن بشود. اقداماتی که به منظور جلوگیری از توالد و تناسل یک گروه صورت گیرد انتقال اجباری اطفال یک گروه به گروه دیگر

ماده ۷ - جنایات ضد بشریت منظور از جنایات ضد بشریت در این اساسنامه هریک از اعمال مشروحه ذیل است، هنگامی که در چارچوب یک حمله گسترده یا سازمان یافته بر ضد یک جمعیت غیرنظامی و با علم به آن حمله ارتکاب می‌گردد. قتل؛ ریشه کن کردن؛ به بردگی گرفتن؛ اخراج یا انتقال اجباری یک جمعیت؛ حبس کردن یا ایجاد محرومیت شدید از آزادی جسمانی که برخلاف قواعد اساسی حقوق بین‌الملل انجام می‌شود؛ شکنجه؛ تجاوز جنسی، برده گیری جنسی، فاحشگی اجباری، حاملگی اجباری، عقیم کردن اجباری، یا هر شکل دیگر خشونت جنسی همسنگ با آنها؛ تعقیب و آزار مداوم هر گروه یا مجموعه مشخصی به علل سیاسی، نژادی، ملی، قومی، فرهنگی، مذهبی، جنسی یا علل دیگر، در ارتباط با هریک از اعمال مذکور در این بند یا هر جنایت مشمول صلاحیت دیوان، که در سراسر جهان به موجب حقوق بین‌الملل غیرمجاز

شناخته شده است؛ ناپدید کردن اجباری اشخاص؛ جنایت آپارتاید؛ اعمال غیر انسانی مشابه دیگری که عمداً به قصد ایجاد رنج عظیم یا صدمه شدید به جسم یا به سلامت روحی و جسمی صورت پذیرد. منظور از [تعبیرات به کار رفته در بند ۱ این ماده] حمله گسترده یا سازمان یافته بر ضد هر جمعیت غیر نظامی رفتاری است مشتمل بر ارتکاب مکرر اعمال مذکور در بند ۱ بر ضد هر جمعیت غیر نظامی که در تعقیب یا پیشبرد سیاست یک دولت یا یک سازمان برای انجام چنین حمله ای صورت گرفته باشد. ریشه کن کردن شامل تحمیل عمدی وضعیت خاصی از زندگی است از جمله محروم کردن از دسترسی به غذا و دارو که به منظور منهدم کردن بخشی از یک جمعیت برنامه ریزی می شود. به بردگی گرفتن یعنی اعمال اختیارات مربوط به حق مالکیت بر انسان و مشتمل است بر اعمال چنین اختیاری در جهت خرید و فروش انسان به ویژه زنان و کودکان. اخراج یا انتقال اجباری یعنی جا به جا کردن اجباری اشخاص مورد نظر از طریق بیرون راندن یا دیگر اعمال قهر آمیز از منطقه ای که قانوناً در آنجا حضور دارند، بدون مجوزی براساس حقوق بین الملل. شکنجه یعنی تحمیل عمدی درد یا رنج شدید جسمی یا روحی بر شخصی که در توقیف یا تحت کنترل متهم [به شکنجه] است؛ الا اینکه شکنجه شامل درد یا رنجی که صرفاً ناشی از مجازات قانونی که ذاتی و یا لازمه آن است، نمی شود. حاملگی اجباری یعنی حبس کردن غیر قانونی زنی که به زور حامله شده است، به قصد تأثیرگذاری بر ترکیب قومی یک جمعیت یا دیگر نقضهای فاحش حقوق بین الملل. این تعریف به هیچوجه نباید طوری تفسیر شود که بر قانون ملی [داخلی کشورها] مربوط به حاملگی تأثیر بگذارد. تعقیب و آزار مداوم یعنی محروم کردن عمدی و شدید از حقوق اساسی برخلاف حقوق بین الملل به دلیل هویت آن گروه یا مجموعه؛ جنایت آپارتاید یعنی ارتکاب اعمال غیر انسانی از نوع اعمال مذکور در بند ۱، از طریق یک رژیم نهادینه شده و ایجاد فشار و سلطه منظم توسط یک گروه نژادی بر یک گروه یا گروههای نژادی دیگر و ارتکاب آن اعمال به قصد حفظ و نگهداری آن رژیم. ناپدید کردن اجباری اشخاص یعنی بازداشت یا حبس یا ربودن اشخاص توسط یک دولت یا سازمان سیاسی، یا با اجازه یا حمایت یا رضایت آنها و سپس امتناع از اعتراف به محرومیت این اشخاص از آزادی یا امتناع از دادن اطلاعات از سرنوشت یا محل وجود آنان، با قصد دور کردن آنان از حمایت قانون برای مدت طولانی. در این اساسنامه منظور از اصطلاح جنسیت مفهومی است که عرفاً به دو جنس مرد و زن اطلاق می شود. اصطلاح جنسیت به هیچ معنای دیگری غیر از معنای فوق دلالت نخواهد کرد.

ماده ۸ - جنایات جنگی دیوان نسبت به جنایات جنگی صلاحیت دارد به ویژه هنگامی که در قالب یک برنامه یا سیاست عمومی یا در قالب ارتکاب گسترده چنین جرائمی صورت گرفته باشد. منظور از جنایات جنگی در این اساسنامه موارد ذیل است: نقضهای فاحش کنوانسیون های ۱۲ اوت ۱۹۴۹ ژنو، یعنی هر یک از اعمال مشروحه ذیل بر ضد اشخاص یا دارائیهایی که تحت حمایت مقررات کنوانسیون مربوطه ژنو قرار گرفته اند: کشتار عمدی؛ شکنجه یا رفتار غیر انسانی، از جمله آزمایشهای زیست شناختی؛ فراهم آوردن موجبات رنج عظیم یا صدمه شدید به جسم یا سلامتی؛ تخریب و ضبط گسترده اموال که ضرورتهای نظامی آن را

توجیه نمی‌کند و به صورت غیرقانونی و خودسرانه اجرا شده است؛ اجبار اسرای جنگی یا دیگر اشخاص مشمول حمایت [کنوانسیون] به خدمت در صفوف نیروهای دولت دشمن؛ محروم کردن عمدی اسرای جنگی یا دیگر اشخاص مشمول حمایت از حق محاکمه عادلانه و قانونی؛ تبعید یا انتقال غیرقانونی یا حبس غیرقانونی؛ گروگان‌گیری؛ دیگر نقضهای فاحش قوانین و عرفهای مسلم حقوق بین‌الملل و حاکم بر منازعات مسلحانه بین‌المللی یعنی هر یک از اعمال مشروحه ذیل: هدایت عمدی حملات بر ضد مردم غیر نظامی در کلیت آن یا برضد افراد غیرنظامی که مشارکت مستقیم در مخاصمات ندارند؛ هدایت عمدی حملات بر ضد اهداف غیر نظامی؛ هدایت عمدی حملات بر ضد کارکنان تاسیسات، مواد، واحدها یا وسایل نقلیه ای که در کمک رسانی بشردوستانه یا ماموریت‌های حفظ صلح به موجب منشور ملل متحد به کار گرفته می‌شوند، مادام که آنها از حمایتی برخوردارند که به غیر نظامیان یا اهداف غیرنظامی به موجب حقوق بین‌المللی منازعات مسلحانه داده شده است؛ انجام عمدی حمله ای با علم به این که چنین حمله ای باعث تلفات جانی یا آسیب به غیرنظامیان یا خسارت به اهداف غیر نظامی یا آسیب گسترده، دراز مدت و شدید به محیط زیست خواهد شد و آشکارا نسبت به مجموعه فایده نظامی ملموس و مستقیم مورد انتظار از آن بیش از اندازه است؛ حمله یا بمباران شهرها، روستاها، مناطق مسکونی یا ساختمانهایی که بی دفاع بوده و اهداف نظامی نیستند با هر وسیله ای که باشد؛ کشتن یا زخمی کردن رزمنده ای که سلاح خود را بر زمین گذاشته یا وسیله ای یا برای دفاع ندارد و از روی اختیار تسلیم شده است.

بیش از هفت دهه از تولد رژیم صهیونیستی می‌گذرد و مردم فلسطین در طول این مدت شاهد جنایاتی با چشمان خود بودند که هیچ رسانه و دوربینی به طور کامل قادر به ضبط و ثبت این صحنه‌های دلخراش نبوده است.

در حالی که برخی از رسانه‌های غربی و آمریکایی به دنبال نشان دادن چهره مظلوم صهیونیست‌ها و شهرک نشینان هستند نگاهی بر گوشه‌ای از جنایات صهیونیست‌ها علیه ملت فلسطین و نقض حقوق زنان و کودکان فلسطینی در مقابل سکوت خیانت‌بار کنوانسیون‌های بین‌المللی حقیقت‌روبارویی دو جبهه حق و باطل را عیان می‌نماید.

لیست سیاه جنایات صهیونیست‌ها علیه ملت فلسطین

رژیم غاصب صهیونیستی از ابتدای قرن بیست جنایات زیادی را در این سرزمین مرتکب شدند که در مواردی می‌توان گفت در طول تاریخ بشر کم نظیر یا بی‌نظیر بوده است.

جنایات صهیونیستی تا حدی بوده که رسانه‌های جهان تنها قادر بودند بخش ناچیزی از آن را گزارش دهند و انبوه دیگری از این جنایات در سینه ملت فلسطین و در حافظه تاریخی زنان و مردان و کودکان آن ذخیره شده است.

از کشتارهای دسته جمعی مردم و ویران کردن خانه‌ها و مزارع آنان و دستگیری و شکنجه‌ی مردان و زنان و حتی کودکان آنان، تا تحقیر و توهین به کرامت این ملت و سعی در نابودی و هضم آن در معده‌ی حرامخوار

رژیم صهیونیستی، و تا حمله به اردوگاه‌های آنان در خود فلسطین و در کشورهای همسایه که میلیونها آواره را در خود جای داده است. صبرا شتیلا، دیر یاسین تنها بخشی از جنایات صهیونیست‌ها علیه ملت فلسطین است.

جنایت دیر یاسین از کشتار زنان و مردان تا دریدن شکم زنان باردار

نهم آوریل، هفتاد و پنجمین سالروز کشتار فجیع روستای «دیر یاسین» در غرب بیت‌المقدس است. آمار مختلفی از تعداد شهدا وجود دارد، از ۲۵۰ تا ۳۶۰ نفری که بسیاری از آن‌ها زن و کودک بودند و با خونسردی تمام به دست صهیونیست‌ها قتل عام شدند.

کشتار در سحرگاه نهم آوریل ۱۹۴۸ به دست تروریست‌های «ایتسل» و «لیحی» که مورد حمایت سازمان تروریستی «هگانا» بودند انجام شد، جنایتکارانی که بعدها هسته مرکزی ارتش را تشکیل دادند. به گفته منابع فلسطینی، تروریست‌های یهودی گمان می‌کردند که اهالی روستا که ۷۵۰ نفر بودند، از ترس و اهمه خانه‌هایشان را رها کرده و فرار کنند، اما مقاومت اهالی بهانه شد تا صهیونیست‌ها از کشته‌ها پشته‌ها بسازند.

همچنین طبق گزارش‌ها، صهیونیست‌های جنایتکار، اقدام به مثله کردن بدن مطهر برخی اهالی کردند، حتی شکم زنان باردار را برای شرط بندی بر روی جنسیت جنین می‌دریدند. حدود ۲۵ نفر از مردان روستا را سوار اتوبوس کردند و مانند ارتش روم در گذشته در خیابان‌های بیت‌المقدس گردانند و سپس آنها را با تیراندازی اعدام کردند. صهیونیست‌ها همچنین پیکر شهدا را روی هم تلنبار کرده و آن‌ها را به آتش کشیدند.

جنایت صبرا و شتیلا

رژیم صهیونیستی در سپتامبر ۱۹۸۲ جنایت دیگری را در کارنامه سیاه خود به ثبت رساند. اردوگاه‌های «صبرا و شتیلا» دو اردوگاه از مجموع ۱۲ اردوگاه محل اسکان آوارگان فلسطینی در جنوب لبنان بودند. این رژیم جعلی از شانزدهم تا هجدهم سپتامبر ۱۹۸۲ کشتاری در این اردوگاه‌ها به راه انداخت که تعداد قربانیان آن بیش از دو هزار نفر اعلام شد. برخی منابع حتی شمار قربانیان را بین سه تا پنج هزار نفر تخمین زدند. این جنایت را نظامیان صهیونیست به فرماندهی «آریل شارون» وزیر جنگ وقت رژیم صهیونیستی و نیروهای «فالانژ» لبنان انجام دادند و بیشتر کشته‌ها از زنان و کودکان و سالمندان بود.

"ام عباس" از شاهدان این ماجرا با اشاره به گوشه‌ای از جنایات صهیونیست‌ها می‌گوید: به یک زن دیگر که حامله بود حمله کردند و بچه را از شکمش بیرون آوردند. او که در ابتدای یک کوچه باریک نشسته، به یاد می‌آورد که چگونه «یک بولدوزر اجساد را بیل می‌زد و در گودالی عمیق روی هم می‌ریخت».

برخی از کشتارهای دسته جمعی ملت فلسطین در سرزمینشان به دست صهیونیست‌ها در سال ۱۹۴۸ م رخ داده که شامل؛ کشتار فلسطینی‌ها در سلمه، بیار عدس، طبریا، حیفا، قدس، عکا، یافا، صفد و بیسان است.

جنگ ۲۰۰۸ غزه برکه سیاهی از دفتر جنایات صهیونیست‌ها

یکی دیگر اقدامات اسرائیل در کشتار مردم مظلوم فلسطین، مربوط به بحران غزه است. حمله نظامی اسرائیل به نوار غزه در تاریخ ۲۷ دسامبر ۲۰۰۸ است که به کشته شدن بیش از ۱۰۰۰ فلسطینی بی‌گناه منجر شد. با وخیم شدن اوضاع انسانی در نوار غزه، شورای امنیت سازمان ملل متحد، به صورت فوق العاده تشکیل جلسه داد اما پس از سه دور مذاکره فشرده، به دلیل حمایت‌های آمریکا از رژیم صهیونیستی، حتی نتوانست یک بیانیه هم صادر کند.

جنگ ۲۰۱۴ غزه

در این جنگ رژیم صهیونیستی ۵۰ روز به صورت بی‌امان به غزه حمله کرد و در خلال این یورش بیش از ۱۰ هزار نفر مجروح و بیش از ۲ هزار نفر به شهادت رسیدند که بیش از ۵۷۰ نفر آنها کودک بودند.

از آن زمان تاکنون مردم مظلوم ساکن غزه که در محاصره شدید به سر می‌برند در زمینه بهداشتی و درمانی و غذا و دارو و سوخت با مشکلات عدیده‌ای روبرو هستند. علاوه بر زندگی در کنار خرابه‌های ناشی از جنگ نبود برق به دلیل نابودی زیر ساخت‌ها زندگی را بر مردم این منطقه بویژه برای زنان و کودکان و افراد بیمار بویژه بیمارهایی که دارای بیماری صعب‌العلاج هستند بسیار دشوار کرده است.

کودکی به تاراج رفته

یکی از مظلومیت‌های تاریخ ملت فلسطین جنایت صهیونیست‌ها علیه کودکان است. کودکانی که به دلیل تجاوزهای صهیونیستی از دوران کودکی خود بهره‌ای نبردند و در طول حیات خود شاهد صحنه‌های دلخراش کشتار والدین و یا اسارت آنها و نابودی خانه و مدارسشان بودند. در این بین کودکانی نیز هستند که زندان و شکنجه را در دوران کودکی تجربه کردند.

تنها در یک آمار، یک مؤسسه حقوقی بین‌المللی پس از دیدار با ۴۵۰ کودک فلسطینی که طی سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۶ در زندان‌های رژیم صهیونیستی اسیر بوده‌اند، اعلام کرد که ۹۶ درصد از آنها به طور دست و پا بسته و ۸۱ درصد با چشمانی بسته زندانی شده‌اند؛ ۶۰ درصد از این کودکان مورد آزار و شکنجه‌های بدنی قرار گرفته و ۴۹ درصد نیز از دشنام‌های صهیونیست‌ها در امان نبودند.

در کتاب «کودکی به تاراج رفته» به روندی از نوع دستگیری و برخی جنایات رژیم صهیونیستی از زبان کودکان بی‌گناه فلسطینی پرداخته شده است. این کتاب، روایت آلام کودکان محبوس فلسطینی است. «کودکی به تاراج رفته» که توسط سه نویسنده اروپایی، عرب و یهودی نگاشته شده، از جمله آثار منصفانه‌ای به شمار می‌رود که در زمینه نقض قوانین کنوانسیون‌های حقوق بشری توسط رژیم صهیونیستی نوشته شده است. بخشی از این کتاب در ادامه آورده شده است:

ارتش اسرائیل، مکرر، کودکان را در نیمه‌های شب با حمله به خانه‌هایشان دستگیر می‌کند. معمولاً دستگیری به این شکل انجام می‌گیرد که تعداد زیادی سرباز اسرائیلی خانه‌ی فرد مورد نظر را محاصره می‌کنند، و بدون مجوز قانونی و با زور وارد خانه می‌شوند تا کودک را دستگیر کنند. سربازها معمولاً خانه را جستجو می‌کنند و به وسایل خانه آسیب می‌زنند یا نابودشان می‌کنند، آنها به شکل کلامی و یا فیزیکی اعضای خانواده‌ی فرد مظنون را مورد آزار و اذیت قرار می‌دهند، توهین، فحاشی، تهدید، آزار جنسی و ضرب و شتم از جمله‌ی این رفتارها هستند. آنچه در ادامه می‌آید نمونه‌هایی از شهادت‌های دادگاهی است:

«تقریباً ۳۰ سرباز ساعت ۲:۳۰ صبح روز ۱۷ آگوست ۲۰۰۱ به خانه‌ی ما حمله کردند. آنها خانه را زیر و رو کردند، وسایل‌مان را به هم ریختند، پنجره‌ها را شکستند، و دفترچه‌ی تلفن‌مان را ضبط کردند. آنها مرا به پشت بام خانه بردند و به مدت ۲ ساعت در مورد افرادی که مورد نظرشان بود از من سؤال پرسیدند، سپس مرا به خیابان بردند، چشمانم را بستند، و با دستبندهای پلاستیکی دست‌هایم را نیز از پشت بستند. بعد از آن مجبورم کردند تا نزدیک به یک کیلومتر حرکت کنم. در راه، اگر سرعتم کم می‌شد از عقب مرا به جلو هل می‌دادند. وقتی به جیب رسیدیم، به داخل ماشین هل داده شدم و سرم به سقف خورد. برادرم عابد هم داخل جیب بود. آنها ما را مجبور کردند کف ماشین بنشینیم... چهار سرباز عقب جیب همراه ما بودند، و تمام ۳۰ دقیقه مسافت تا مقصد، ما را به باد کتک گرفتند. ما را می‌زدند، توهین می‌کردند، و به تجاوز جنسی تهدیدمان می‌کردند. سپس به پایگاه نظامی رسیدیم و ما را به کلینیک منتقل کردند. آنجا ما را در حالیکه دست‌ها و چشم‌هایمان بسته بود، در حیاط رها کردند. ما تمام شب را به همان شکل، بدون غذا و آب، در حیاط سپری کردیم.»

یکی دیگر از کودکان در بند رژیم صهیونیستی نحوه دستگیری بی‌رحمانه خود را چنین شرح می‌دهد:

«یکشنبه، ۵ نوامبر ۲۰۰۰، حدود ساعت ۱۲:۳۰ نیمه شب، با صدای کوبیدن در خانه از خواب بیدار شدم. پدر و مادرم، برادرهایم و خواهرم نیز بیدار شدند. فردی از پشت در به زبان عربی گفت که از نیروهای ارتش اسرائیل است و از ما خواست که در را باز کنیم. پیش از آنکه پدرم بتواند در را باز کند، سربازها با لگد کوبیدن به در دستگیره‌ی آن را شکاندند. بقیه‌ی سربازها دو چارچوب پنجره‌ی خانه را شکستند و با فریاد از ما خواستند که در را باز کنیم.

به محض آنکه در باز شد، بیش از ۱۵ سرباز وارد اتاق نشیمن شدند. سربازها صورتشان را سیاه کرده بودند، و

دو مأمور پلیس هم آنها را همراهی می‌کردند. وقتی وارد خانه شدند، اسلحه‌هایشان را به سمت من و خانواده‌ام نشانه گرفتند. یکی از سربازها از من اسمم را پرسید، من هم به او جواب دادم که اسمم «ندیر» است و ۱۰ سال دارم. از من پرسیدند که محمد، برادرم کجاست، پدرم به آنها گفت که او در اتاق خالی طبقه‌ی بالاست. سربازها به طبقه‌ی بالا رفتند و با محمد برگشتند، در حالیکه دست‌ها و چشم‌هایش بسته شده بود. در همین حین، بقیه سربازها به سرعت اتاق‌ها را مورد تفتیش قرار دادند، فرش‌ها و صندلی‌ها را زیر و رو کردند و همه‌ی لباس‌ها را به هم ریختند.

وقتی کارشان تمام شد، خانه را ترک کردند و محمد را هم با خودشان بردند، اما دو دقیقه بعد دوباره وارد خانه شدند. در خانه باز بود، وارد شدند و مستقیم سراغ من آمدند. افسر پلیس به من گفت: «تو یک دروغگو هستی و اسم واقعی‌ات سلطان است.» من هم گفتم که درست می‌گوید و من اسم حقیقی‌ام را به آنها نگفتم. سربازها می‌خواستند مرا با خود ببرند، اما من کفش پایم نبود، به آنها گفتم که به کفش‌هایم نیاز دارم. یکی از سربازها با من به اتاق آمد تا

کفش‌هایم را بردارم. وقتی کفش‌هایم را پیدا کردم و پوشیدم، یکی از سربازها دست‌هایم را دستبند زد و چشمانم را بست.

دو سرباز اسرائیلی از شانه‌هایم مرا کشاندند و داخل جیب نظامی‌ای که صد متر پایین‌تر از خانه‌مان در جاده‌ی اصلی پارک شده بود انداختند.»

سلطان مهدی، ۱۵ ساله در منطقه‌ی حبرون، اردوگاه پناهندگان العروب می‌گوید: ساعت ۱۲:۴۰ دقیقه‌ی نیمه شب ۱۵ دسامبر سال ۲۰۰۰، من و خانواده ام خواب بودیم که ناگهان با صدای بسیار بلند کوبیده شدن در خانه بیدار شدیم. پدرم پس از ۵ دقیقه به سمت در رفت و همان زمان بود که فهمیدیم سربازهای اسرائیلی شیشه‌های در را شکسته‌اند. ۱۵ سرباز ناگهان وارد خانه شدند، سه نفر از آنها لباس شخصی به تن داشتند و صورت‌شان را با ماسک پوشانده بودند. دو نفر از اعضای سازمان اطلاعاتی اسرائیل هم با لباس شخصی حضور داشتند. یکی از سربازها اسمم را پرسید و کارت شناسایی‌ام را از من خواست، برای آوردن کارت شناسایی‌ام به اتاق رفتم و یکی از سربازها هم همراهم آمد. وقتی برای برداشتن کلید کشو خم شدم، آن سرباز شش بار با لگد به پشتم ضربه زد و مرا روی زمین انداخت. وقتی کارت را پیدا کردم و به سرباز اسرائیلی دادم، او یک بلیط هواپیما به مقصد کانادا در وسایل من پیدا کرد. من ماه سپتامبر برای امور تحصیلی به کانادا سفر کرده بودم. سرباز گفت که من برای یادگیری روش‌های پرتاب سنگ به کانادا رفته‌ام. او تمام وسایل مرا تفتیش کرد، و پس از آن مرا از گردن گرفت و به اتاق اصلی خانه برد، آنجا دیدم که سربازان اسرائیلی تمام وسایل خانه را زیر و رو کرده‌اند.

سربازی که ماسک زده بود در گوش من به آرامی گفت: «به تک تک تان تجاوز می‌کنیم».

وضعیت بازجویی در اردوگاه‌های رژیم صهیونیستی

کودک ۱۵ ساله از ناحیه‌ی «حبرون» در رابطه با وضعیت بازجویی خود چنین می‌گوید: «سربازها مرا به یک اتاق بردند و روی یک صندلی نشاندهند. یکی از آنها دستبندهای مرا باز کرد و به جایش دستها و پاهایم را به پایه‌های صندلی بست. چشمانم همچنان بسته بود. حدود نیم ساعت بعد چشم‌بند مرا باز کردند. پنج یا شش نفر لباس شخصی در اطراف من حضور داشتند. آنها مرا در مورد دخالتم در درگیری با سربازان اسرائیلی سؤال پیچ کردند. پرسیدند که آیا تا به حال به سمت خودروهای نظامی در جاده‌ها سنگ پرتاب کرده‌ام یا خیر. در ابتدا به هیچ چیز اعتراف نکردم. اما دو یا سه نفر آنها بنا کردند به مشت لگد زدن به سر و صورت من. بازجویی حدود پنج ساعت طول کشید. نشستن روی یک صندلی در حالت ثابت و طولانی از سویی، و کتک زدن‌های بازجویان از سوی دیگر مرا به شدت خسته کرده بود. دست‌آخر مرا به سرویس بهداشتی‌ای که در نزدیکی اتاق بازجویی بود بردند. یکی از بازجویان سر مرا گرفت و در توالت فرو کرد. من ترسیده بودم، و وقتی به اتاق بازجویی برگشتیم تصمیم گرفتم اعتراف کنم. من به آنها گفتم که ۵ عدد سنگ به سمت خودروی یکی از شهرک نشینان پرتاب کرده‌ام. آنها هم یک برگه‌ی اعتراف کامل بر این اساس آوردند و مرا مجبور به امضای آن کردند.»

سعید، یک پسر پانزده ساله، متهم به پرتاب سنگ، چهار ماه منتهی به دادگاه را در بازداشت به سر برده است یکی از وکلای فلسطینی در رابطه با او چنین عنوان می‌کند: «سعید توسط سربازان مسلح به دادگاه آورده شد. دست‌های او با دستبند بسته شده و بسیار خجالتی و بی‌حال به نظر می‌رسید. نه پدرش، نه من، هیچ‌کدام اجازه نداشتیم با او دست بدهیم و یا روی نیمکت عمومی کنار او بنشینیم. من حتی اجازه نداشتیم

در زمان تنفس دادگاه یک تکه شکلات به او تعارف کنم. در مقابل، سرباز مسلح به ام ۱۶ که جلیقه‌ی ضد گلوله هم به تن داشت ما را به عقب هل داد...»

تأثیرات اجتماعی و روانی زندان و شکنجه

تقریباً تمام کودکان فلسطینی که در زندان‌ها و بازداشتگاه‌های اسرائیلی به بند کشیده می‌شوند، از همان لحظه‌ی دستگیری در معرض شدیدترین شیوه‌های برخورد خشن قرار می‌گیرند که شکنجه‌های نظام‌مند جسمی و ذهنی از آن جمله‌اند. شکنجه به عنوان جزئی بزرگتر از خشونت اجتماعی انجام می‌گیرد، خشونتی که وحشت روانی را بسیار فراتر و ورای آسیب‌های جسمی در پی دارد. یکی از این کودکان می‌گوید: «بازداشت تأثیر اجتماعی و روانی بدی روی زندگی من داشت. من دچار افسردگی شده بودم و اعتماد به دیگران را از دست دادم، همین موضوع روی رابطه‌ام با اطرافیان تأثیر گذاشت. نمی‌توانم جایی مشغول به کار شوم، زیرا هر لحظه ممکن است مأموران برای دستگیری‌ام بیایند. بر اثر شکنجه--هایی که رویم انجام شده مشکلات جسمانی داشتم.»

شکنجه زندانیان فلسطینی از روش شبح تا ضربه زدن به اعضای بدن

رژیم صهیونیستی که در ۲۲ اکتبر ۱۹۸۶ کنوانسیون منع شکنجه را امضا نموده و در ۳ اکتبر ۱۹۹۱، آن را تصویب کرد. در طی چندین دهه به کرات و مستمراً به ابزار شکنجه نظامیان و غیرنظامیان فلسطینی توسل جسته است.

یکی از شیوه‌های رایج شکنجه در زندان‌های اسرائیل روش شبح است که بسیار دردناک است. براساس آمار، ۸۷ درصد از بازداشت شدگان این شکنجه را چشیده‌اند. در این روش شخص بازداشت شده برای مدتی طولانی آویزان می‌شود. از شیوه‌های دیگری که بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد، نشان دادن زندانی بر روی یک صندلی کج است تا فشار فزاینده‌ای بر ستون فقرات او وارد شود. ضربه زدن به سینه و اعضای حساس بدن، تکان دادن شدید تا حد بهم ریختگی روانی و بی‌هوشی در اثر تکان خوردن مغز و لخت کردن شخص در سرمای شدید در وسط برف‌ها و ریختن آب سرد بر روی بدن از دیگر روش‌های شکنجه صهیونیستی است.

نگاهی به جنایات، تجاوزها و تعرض‌های رخ داده در آرشیو دادگاه نظامی اسرائیل

ارتش اسرائیل از زمان تأسیس، ارزش‌های مهمی را مقدس می‌شمارد، از جمله، احترام به انسان‌ها و محافظت از حرمت و پاکی سلاح... این ارزش‌ها ریشه در میراث یهودی دارد که پیشینه آن به تاریخ کهن و طولانی بشریت باز می‌گردد..

این عبارت‌ها بخشی از سخنرانی «گادی ایزنکوت»، رئیس ستاد مشترک ارتش رژیم اشغالگر اسرائیل در اواخر مارس ۲۰۱۶ میلادی است که آنها را در برابر شماری از نظامیان صهیونیست ایراد کرد.

پاسخ و واکنش به این سخنان برخلاف انتظار ایزنکوت این بار نه از سوی طرف‌های فلسطینی بلکه از جانب طرف‌های خودی بود که جوابیه‌اش، رئیس ستاد مشترک ارتش اسرائیل را تا آستانه انفجار برآشفته و خشمگین کرده بود.

در این باره «عامیر اورن»، یکی از بارزترین روزنامه‌نگاران اسرائیلی روزنامه هآرتص، چاپ سرزمین‌های اشغالی بی‌محابا به سخنان ایزنکوت، به خصوص درباره «شرافت و پاکی سلاح» نظامیان اسرائیلی حمله برد و با اشتباه و نادرست خواندن این توصیف و تشبیه وی، آن را این‌گونه اصلاح کرده بود: «در پس این سلاح و جنگ‌های اسرائیل میراث تاریخی سرتاسر فساد و تعفن نهفته است».

در ادامه این روزنامه‌نگار برجسته اسرائیلی در تاریخ ۳ آوریل سال ۲۰۱۶ میلادی گزارشی منتشر کرد که در آن با استناد به آرشیو دادستانی نظامی ارتش اسرائیل، اظهارات ایزنکوت را رد می‌کرد. آرشیوی مملو از اسناد و مدارک جنایت‌های جنگی از جمله ترور، به قتل رساندن و تعرض و تجاوز به اسرای فلسطینی که مقامات رژیم صهیونیستی آن را بدون مجازات عاملان جنایات مسکوت گذاشته بودند...

روز اسیر فلسطینی

«اورن» در بخش دیگری از گزارش خود خاطر نشان می‌کند که تاکنون دیده نشده، ارتش اسرائیل در عملیات‌های نظامی و جنگ‌هایش، حتی یک نفر از نظامیان خود را به خاطر نقض قوانین جنگی و حقوق بشری در زمان جنگ بازخواست کرده باشد، چون روسای ستاد مشترک و فرماندهان ارشد ارتش اسرائیل، جنایتکاران را نه بازداشت و نه محاکمه می‌کنند، بلکه به جای آن از سیاست عفو عمومی استفاده می‌کنند. وی می‌افزاید: به همین دلیل پس از جنگ‌های بزرگ طی سال‌های ۱۹۴۸ تا ۱۹۶۷ میلادی که با احساس غرور آفرین پیروزی به پایان رسیدند، همه نظامیان اسرائیلی شرکت‌کننده در این جنگ‌ها، به لقب «قهرمان» مفتخر شدند و پوشش شعار «در میدان در برابر دشمن می‌جنگیم و در داخل از خطاهای یکدیگر چشم‌پوشی می‌کنیم» بر همه جنایت‌های جنگی و ضد بشری ارتش اسرائیل در تمام این سال‌ها سرپوش گذاشته شد. وی در بخشی از گزارش خود به تعدادی از این پرونده‌های ضد بشری و جنایات جنگی استناد می‌کند که همچنان در دادستانی نظامی ارتش اسرائیل نگهداری می‌شوند و بدون پیگیری و بازخواست متهمان آنها، پرونده مهر مختومه خورده است.

«اورن» در ادامه به تعرض‌ها و تجاوزهایی اشاره می‌کند که شب ۲۹ ماه می سال ۱۹۴۸ میلادی در شهر «عکا» رخ داد و طی آن یک فلسطینی از چهار نظامی اسرائیلی شکایت کرده بود که «پس از حمله به خانه اش و بیرون کردن وی از منزل، به همسرش تجاوز کردند.»

این روزنامه نگار اسرائیلی یادآور می‌شود، اگرچه در ابتدا فرمانده نظامی شهر «رمله» دستور تحقیق در مورد این حادثه را صادر می‌کند، اما خیلی زود، این پرونده نیز به همان سرنوشتی دچار می‌شود که پرونده‌های مشابه پیشین به آن دچار شده بودند، لذا بدون هرگونه تحقیقی پرونده بسته می‌شود.

به همین ترتیب، پرونده‌ای که به خاطر متهم بودن ۴ نظامی صهیونیست به ربودن ۲ دختر فلسطینی از حوالی شهرک «ترشیحا» در نوامبر سال ۱۹۴۸ میلادی و تعرض و تجاوز به آنها در مقر گردان ۱۱ ارتش رژیم صهیونیستی باز شده بود، بدون رسیدگی مختومه اعلام می‌شود.

در این جنایت ۴ نظامی اسرائیلی به یک کاروان عربی که از نزدیک شهر ترشیحا عبور می‌کرد، برخورد می‌کنند. آنها دو دختر همراه کاروان را توقیف کرده و به آنها تجاوز می‌کنند که بالطبع این پرونده نیز به خاطر نگاه ویژه دادستان نظامی وقت ارتش رژیم صهیونیستی بدون رسیدگی مختومه اعلام می‌شود.

اما گزارش‌ها و مستندات موجود نشان می‌دهد که تجاوز و تعرض به زنان و دختران فلسطینی، دختران قرار گرفته در گروه سنی زیر ۱۸ سال را هم شامل می‌شود، از جمله موردی که طی آن نظامیان صهیونیست به یک دختر ۱۶ ساله در روستای «عراق سویدان» عراق در نوامبر ۱۹۴۸ میلادی در برابر دیدگان والدینش مورد تعرض و تجاوز قرار می‌دهند.

کودکان فلسطینی که بهت زده به آرایش نظامی صهیونیست‌ها خیره شده‌اند . در این پرونده اگرچه دادستان نظامی ارتش اسرائیل دستور تحقیق در مورد این حادثه را صادر کرد، اما فرمانده نظامی منطقه جنوبی، مانع از هرگونه تحقیقات در این پرونده شد تا مدتی بعد با خوردن مهر مختومه، این پرونده نیز بسته شود.

علاوه بر همه اینها، «اورن» از تجاوز دیگری نیز سخن می‌گوید:

«روز تأسیس اسرائیل، سه نفر از نیروهای پلیس اسرائیل به یک دختر بچه ۱۲ ساله در شهر یافا تجاوز می‌کنند و بعد از ۱۰ روز نیز محاکمه شدند. این سه نظامی به دلیل ارتکاب این عمل شرم آور فقط به ۳ ماه زندان محکوم می‌شوند. اما رئیس ستاد مشترک ارتش اسرائیل، دستور عدم اجرای حکم را صادر می‌کند.»

فتوای خاخام بزرگ ارتش اسرائیل به جایز بودن تجاوز به زنان فلسطینی

«تجاوز به زنان و دختران فلسطینی و زنان غیر یهود، در زمان جنگ، برای سربازان اسرائیل جایز است.» این فتوا، یکی از سلسله فتوای جنجال برانگیزی است که «آیال کریم»، خاخام بزرگ ارتش اسرائیل صادر کرده بود. در فتوای دیگر وی همچنین شکنجه فلسطینی‌های به اسارت گرفته شده، برای گرفتن اعتراف و قتل فلسطینی‌های مجروح را نیز جایز اعلام کرده بود.

این فتواها که در واقع سند و گواهی غیر قابل انکار بر جنایات جنگی و تجاوز به عنف فلسطینی‌ها شمرده می‌شود که «اورن» در گزارش خود آورده بود و در نهایت با بی‌توجهی و عدم مجازات عاملان جنایات به پایان رسیده بود.

ایزنکوت در واکنش به سخنان جنجال برانگیز کریم «این فتواها و سخنان را در تضاد و تعارض با ارزش‌های ارتش اسرائیل عنوان کرد»، اما این هیچ‌گاه به معنای محکومیت خاخام بزرگ ارتش اسرائیل یا برکناری وی از سمتش نمی‌باشد. بلکه دلیل و مدرک دیگری است که نشان می‌دهد، جنایت‌های جنگی ارتش اسرائیل از زمان تاسیس تاکنون همواره مورد تایید فرماندهان ارتش این رژیم و اقدامی از پیش برنامه‌ریزی شده و هدفمند بوده است.

انتقاد از این تجاوزات و تعرض‌ها تنها به واکنش برخی از اصحاب رسانه رژیم صهیونیستی محدود نبوده، بلکه پای به عرصه فیلمسازی نیز گذاشته است، موضوعی که به شدت خشم مقامات صهیونیست از جمله بنیامین نتانیا هو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی را برانگیخته است، در این خصوص می‌توان به اقدام «جمعیت فیلم اسرائیل» در ساخت و تولید فیلم «لیپستیکا» اشاره کرد که به تعرض و تجاوز نظامیان اسرائیلی به زنان فلسطینی می‌پرداخت و در چند کشور مثل آمریکا و آلمان نیز نمایش داده شد.

آنچه نتانیا هو را خشمگین کرده بود، مضمون فیلم بود که از ماجرای واقعی الهام گرفته بود، یعنی دو دختر فلسطینی که در سال ۱۹۹۴ میلادی در روزهای انتفاضه از جانب یک سرباز ارتش اسرائیل مورد تجاوز و تعرض قرار گرفته بودند.

شهادت‌هایی درباره عریان کردن اجباری و تعرض جنسی و تهدید به تجاوز

«ما شهادت‌هایی کاملاً مورد اطمینان و هولناک از برخی اسرای زن فلسطینی در زندان‌های اسرائیل یا زنان آزاده‌ای داریم که همه نشان می‌دهد، باز جویان اسرائیلی به اسرای زن تعرض نموده و آنها را تهدید به تجاوز به عنف کرده‌اند».

این سخنان، بخشی از اظهارات «عبدالناصر فراونه» پژوهشگر امور اسرا و مدیر بخش آمار وزارت اسرا و آزادگان فلسطینی است. علاوه بر آنچه در این گزارش بدان اشاره شد، شهادت‌های دیگری نیز وجود دارد که نشان می‌دهد، اسرای فلسطینی بالاجبار عریان شده و مورد تعرض جنسی قرار گرفته و تهدید شده‌اند که از جانب نظامیان دیگر اسرائیلی مورد تجاوز قرار می‌گیرند، از جمله این موارد می‌توان، به «أ - ح» اشاره کرد که می‌گوید: «تلاش کردند به من تجاوز کنند ... چنان سخت شکنجه شدم که آثارش هنوز روی بدنم وجود دارد و هر چند سال که گذشته باشد، باز آثار آن باقی است».

همچنین می‌توان از «ش - أ» نام برد که نقل می‌کند:

«باز پرس اسرائیلی مجبورم کرد که شال سرم را بردارم. با دیدن موهایم شروع به تعریف از آن کرد و تهدید کرد که اگر به آنچه خواهان آن هستید، اعتراف نکنم، به من تجاوز می‌کنند».

زن فلسطینی دیگری به نام «ر - ع» از عریان کردن اجباری خود به دست نظامیان صهیونیست گفت و توضیح داد: "از لحظه بازداشت‌م در خانه، به بهانه بازرسی بدنی مرا عریان کردند. سپس مرا دست بسته به بازداشتگاه المسکوبیه در قدس منتقل کردند. در آنجا هم عریان مورد بازجویی قرار گرفتم".

مشابه این اتفاق برای زن فلسطینی دیگری نیز رخ داده است، زمانیکه نظامیان زن ارتش اسرائیل این زن فلسطینی را مورد آزار جنسی قرار داده و عریان کردند و مقابل نظامیان دیگر ارتش اسرائیل دیگر نفتیش کردند. او می‌گوید: «لحظه بازداشت چهار نظامی زن وارد شدند و مرا عریان و بازرسی بدنی کردند. در این بین یکی از نظامیان مرد که در اتاق حضور داشت، وقتی با ممانعت من مواجه شد، دستور داد، مرا به شدت مورد ضرب و شتم قرار دهند و بعد لباسم را در آورده برهنه کنند».

این زن فلسطینی با گریه ماجرای خود را اینگونه روایت می‌کند که «یک نظامی زن کثیف به نام نیچه بود که من از جانب وی بارها مورد تعرض و آزار جنسی قرار گرفتم. شب که می‌شد، وی با سه نظامی زن دیگر به اتاق من می‌آمد تا به بهانه اینکه به من مشکوک است و قصد بازرسی بدنی مرا دارد، مرا مورد آزار جنسی قرار می‌داد ... این وضعیت بارها و بارها تکرار شد و در هر بار سقف اهانت و سنگدلی و بی‌رحمی نظامیان اسرائیلی بیشتر می‌شد، تا امروز هم هرگاه آن روزها را به یاد می‌آورم، تمام بدنم از وحشت به لرزه می‌افتد.»

۴۰ درصد کودکان فلسطینی در بند قربانی شکنجه جنسی هدفمند اسرائیل

«... مقامات و مسئولان رژیم صهیونیستی بر شکنجه جنسی هدفمند و برنامه ریزی شده فلسطینی‌ها نظارت دارند...»

این خلاصه و چکیده تحقیقات کمیته عمومی مبارزه با شکنجه در اسرائیل است. این تحقیق را «دنیل واشیت» عضو این کمیته انجام داده و در نوامبر ۲۰۱۵ تحت عنوان «دست داشتن مسئولان رژیم صهیونیستی در شکنجه جنسی فلسطینی‌ها» منتشر کردند که حاوی شهادت‌هایی درباره تجاوزهای جنسی صورت گرفته علیه فلسطینی‌ها از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵ است که در نوع خود اولین گزارش شمرده می‌شود.

این تحقیق فاش می‌کند که علاوه بر زنان اسیر فلسطینی، مردان اسیر فلسطینی نیز در معرض تجاوزهای جنسی نظامیان اشغالگر قرار دارند. این تحقیق توانسته گواهی ۶۰ فلسطینی قرار گرفته در معرض این دست از تجاوزها را ثبت و مستند سازی کند. این شهادت‌ها شامل ۷۷ مورد تعرض مختلف جنسی است که شامل ۳۶ مورد تعرض جنسی لفظی، ۳۵ مورد عریان کردن اجباری و ۶ تعرض جنسی جسمی است.

در همین ارتباط باید تاکید کرد که کودکان فلسطینی هم از این تعرض و تجاوزهای جنسی در امان نمانده اند. در نوامبر ۲۰۱۴ گروه «باشگاه زندانیان فلسطینی» گزارشی منتشر و اعلام کرد که از ۶۰۰ کودکی که از ژوئن ۲۰۱۴ بازداشت شده اند، ۴۰ درصد آنها مورد تعرض جنسی نظامیان اسرائیلی قرار گرفته اند که این درصد معادل ۲۴۰ کودک است.

حملات هوایی به بیمارستان‌ها با بمب‌های فسفر سفید

در تمام حملات اسرائیل به نوار غزه شاهد استفاده از بمب‌های فسفر سفید بر سر خانه‌ها و بیمارستان‌ها هستیم که در تازه‌ترین حملات جنگنده‌های رژیم صهیونیستی بیمارستان کودکان «شهید محمد الدر» در شرق نوار غزه را با بمب‌های حاوی فسفر سفید بمباران کرد.

وزارت بهداشت فلسطین در جدیدترین گزارش اعلام کرد در چند روز اخیر تعداد شهدای بمباران‌های رژیم صهیونیستی به یک‌هزار و ۹۰۰ نفر رسیده است که ۶۱۴ نفر از آن‌ها کودک و ۳۷۰ نفر زن هستند.

براساس این گزارش، هفت هزار و ۶۹۶ نفر نیز تاکنون در بمباران‌های رژیم صهیونیستی زخمی شده‌اند. وزارت بهداشت فلسطین اعلام کرد که از زمان آغاز حملات روزهای اخیر تاکنون ۱۵ عضو کادر پزشکی به شهادت رسیده و ۲۳ آمبولانس نیز هدف قرار گرفته و از خدمت خارج شده است.

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ جهانی نسبت به وضعیت جاری غزه هشدار داد و اعلام کرد بیمارستان‌های غزه در خطر تبدیل شدن به سردخانه هستند.

رژیم صهیونیستی از سال ۲۰۰۸ تا کنون بارها با استفاده از بمب‌های فسفر سفید باعث ایجاد صدمات و جراحت‌های جبران‌ناپذیر بر زنان و کودکان نوار غزه شده است. بمب‌های فسفوری اینگونه عمل می‌کنند که هنگام برخورد با هدف موجب از بین رفتن تمام موجودات زنده در آنجا می‌شوند.

«ولکر تورک»، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل با اشاره به محاصره مردم غزه، گفت: اعمال محاصره که با قطع دسترسی به کالاهای اساسی، جان شهروندان را به خطر بیندازد، بر اساس قوانین انسانی بین‌المللی ممنوع است. هر محدودیتی که از منظر ضرورت نظامی توجیه‌پذیر نباشد، مصداق مجازات دسته‌جمعی و محکوم است.

درگیری‌ها همچنان در غزه ادامه داد و رژیم صهیونیستی در میان خشن‌ترین حملات هوایی، دریایی و زمینی در چهار روز گذشته، جنگ وحشیانه خود را در نوار غزه عمیق‌تر کرده و صدها شهید و هزاران زخمی بر جای گذاشته است.

این در حالی است که وزارت بهداشت فلسطین شمار زخمی‌های حملات ارتش رژیم صهیونیستی به نوار غزه را نیز ۵۱۸۴ نفر اعلام کرد. بنابر اعلام این وزارتخانه، ۶۰ درصد شهدا و زخمی‌ها را زنان و کودکان تشکیل می‌دهند.

روز دوشنبه وزیر جنگ رژیم صهیونیستی دستور «محاصره کامل» نوار غزه را داد که با قطع برق، آب و محموله‌های غذایی همراه بود.

دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل امروز گزارش داد که تصمیم مقامات رژیم صهیونیستی برای قطع آب نوار غزه بر زندگی ۶۱۰ هزار تن اثر گذاشته و می‌تواند به کمبود حاد آب در این منطقه منجر شود. سخنگوی وزارت بهداشت اعلام کرد: از ۲۴ ساعت گذشته ۳۰۰ فلسطینی شهید و ۸۰۰ نفر زخمی شده‌اند و ۲۸ نفر از پرسنل بخش بهداشت غزه از آغاز تجاوز رژیم صهیونیستی به شهادت رسیده‌اند.

فاجعه‌هایی در قالب نماد

طی جنگ‌ها و تشدید تنش‌های نظامی اسرائیل در غزه در دو دهه اخیر، کودکان قربانی فلسطینی به «نماد»

تبدیل شدند؛ نمادهایی که مصیبت‌های کودکان غزه را تصویر می‌کنند، و کشتار، مجروحیت و محاصره آنها را یادآور می‌شوند. با آغاز انتفاضه الاقصی در سپتامبر ۲۰۰۰ تاریخ، کودکی به نام محمد الدرہ ۱۲ ساله را با عکسش که در سراسر جهان دیده شد، در حالی که از گلوله‌های اسرائیل به پشت پدرش پناه می‌برد، جاودانه کرد. اسرائیلی‌ها

در تقاطع نتراریم، منطقه‌ای که هنوز نام شهرک اسرائیلی را دارد و در مجاورت غرب غزه قرار داشت، پدر و پسر را محاصره و به گلوله بستند.

از آن زمان تاکنون، طوماری طولانی از قربانیان کودک به ثبت رسیده است؛ به ویژه ایمان حجو، هدی غالیة، جمیلۃ الهباش و دیگرانی که توسط اسرائیل قتل‌عام و با خانواده‌هایشان به طور کلی از شمار شهروندان فلسطین پاک شدند و زیر آوار جنایت‌ها مدفون شدند؛ در همان خاک خانه‌های ساده خود که چهار جنگ سخت در غزه به خود دید و خون‌آلود شد.

در جنگ دیگری که سال ۲۰۲۱ آغاز شد، نام کودک شهید «حمزه نزار» ۱۲ ساله که روزه‌دار بود، بر سر

زبان‌ها افتاد؛ فرشته‌ای که چند ساعت قبل از اذان مغرب، با دستی که در آن برای خانه نان گرفته بود، و بر اثر حمله هوایی ارتش اسرائیل، خانه دنیای کودکانه‌اش را در محله شجاعیه در شرق غزه ترک کرد. در این هنگام عکس حمزه در حالی که در کفن کوچکش دراز کشیده بود پخش شد که همچنان لبخند معصومانه‌ای بر لب داشت...

"آلاء قدو" ۵ ساله در اولین لحظات تشدید تنش‌های سال ۲۰۲۲ اسرائیل در غزه، در حالی که در مقابل

خانه‌اش در همان محله شجاعیه مشغول بازی بود، بر اثر اصابت ترکش موشک اسرائیلی به سرش جان باخت.

"یسری الغول" نویسنده و رمان‌نویس فلسطینی درباره آلاء می‌گوید: «او درگذشت.. با آرزوی رفتن به مدرسه و تبدیل شدن به یک معلم بزرگ. رژیم اشغالگر همیشه رویاهای کودکان ما را می‌کشند.»

الغول داستان آلاء و امثال او را به عنوان قربانیان

جنگ‌های اسرائیل در غزه به عنوان «اصول بشردوستانه‌ای می‌داند که باید بر روی آن متمرکز شد و به همه زبان‌های جهان منتشر کرد» تا زشتی‌های اشغالگری و جنایات آن آشکار شود. اشغالگری که فرقی بین کوچک و بزرگ فلسطینی‌ها قائل نمی‌شود؛ همه را بدون توجه هدف قرار می‌دهد، چه مرد و چه زن و چه جوان و چه کودک.

آن‌ها فقط عدد نبودند...

نویسنده فلسطینی از برخورد با قربانیان حملات صهیونیست‌ها، به ویژه کودکان، به عنوان اعدادی که در سوابق تلفات وجود دارد، متنفر است و می‌گوید: «آن‌ها آینده هستند. هر کدام آن‌ها می‌خواست دکتر، مهندس و حتی یک خلبان شود. کودکان فلسطینی فقط ارقام نیستند؛ ما باید روی جزئیات زندگی و رویاهای آن‌ها تمرکز کنیم.. در حالی که حتی کودک زنده فلسطینی هم در بخشی از فلسطین محاصره شده و تحت بمباران است و اکنون حتی در داخل خانه خود یک قربانی بالقوه محسوب می‌شود.»

الغول، در طول چهار جنگ با فرزندان خود ماجراها از سر گذرانده است. او در منطقه‌ای نزدیک دریا در شهر غزه زندگی می‌کند؛ منطقه‌ای که بارها مورد هدف اسرائیل قرار گرفته است. او می‌گوید: «کودکان ما از قتل، جراحت و ترس می‌میرند.»

او، به هر طریق ممکن مایل است فرزندان را از آنچه در میدان اتفاق می‌افتد «دور» کند و آن‌ها را از صحنه‌های کشتار و ویرانی در خیابان‌ها در امان بدارد؛ علی‌رغم آگاهی از دشواری این امر در فضای کوچک و خانه‌های محقر غزه که فاقد سرپناه هستند و ساعات طولانی از قطع برق رنج می‌برند. الغول می‌گوید: «اغلب حتی در خانه‌ام احساس می‌کنم گم شده‌ام و نمی‌دانم کجا با خانواده و فرزندانم پنهان شوم.»

پایان سخن

نکته مهم در رخ داد جنایات صهیونیست‌ها علیه ملت فلسطین همکاری دولت‌های غربی بویژه آمریکا و برخی از سران کشورهای مرتجع عربی و خائن به آرمان فلسطین با این رژیم جعلی است. در بسیاری از جنایات صهیونیست‌ها از آغاز تاکنون دست رژیم‌های عربی و یا برخی از دول غربی و آمریکا در تحقق این جنایات آشکار است. از کمک‌های نظامی و اطلاعاتی گرفته تا سکوت در مجامع بین‌المللی در قبال جنایات وحشتناک صهیونیست‌ها.

از این رو گروه‌های مقاومت فلسطین با اتکا بر خداوند و ایمان به حقانیت خود با کمک جبهه مقاومت در غرب آسیا خود را تجهیز نمودند تا آنجا که راهبرد دفاعی و نظامی فلسطینی‌ها از سنگ به موشک و پهپاد توسعه پیدا کرد و امروز به جای اتخاذ تاکتیک دفاعی تاکتیک تهاجمی را برگزیدند، به طوری که دشمن صهیونیستی را غافلگیر کردند. چرا که کاسه صبر فلسطینی‌ها سرازیر شده و آنها خواهان آزادی قدس شریف و تمامی سرزمینشان از لوٹ صهیونیست‌ها هستند.